

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/302/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511213418
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511213418.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, proti odporkyni: Y. D., L.. XX.XX.XXXX, bytom E. K. G. Y., C. E. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, v konaní o zaplatenie 1 032,30 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 7.9.2012, č.k. 10C 22/2012-48 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 46,01 eur a tieto zaplatiť k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením konanie zastavil. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 165,43 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX do troch dní od právoplatnosti uznesenia a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok z návrhu vo výške 54,37 eur prostredníctvom príslušného daňového úradu.

V odôvodnení uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.09.2011 domáhal voči odporcovi zaplatenie 1.032,30 eur s prísl., titulom neuhradeného úveru, ktorý odporkyni poskytol právny predchodca navrhovateľa VÚB, a.s. na základe zmluvy zo dňa 06.07.2004. Pohľadávka bola zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.04.2007 postúpená na navrhovateľa. Dňa 20.12.2011 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne a podaním zo dňa 22.05.2012 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky. Uviedol, že žaloba bola súdu doručená dňa 13.09.2011, teda po uplynutí premlčacej doby, nakoľko dlh sa stal splatným dňa 17.05.2007, kedy právny predchodca navrhovateľa zmluvu vypovedal. Súd prvého stupňa podľa § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom písomným podaním zo dňa 09.07.2012.

O trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. a keďže navrhovateľ zaviniel zastavenie konania svojim procesným úkonom - späťvzatím návrhu, priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, vyčíslených v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia

a vyjadrenie zo dňa 21.05.2012) 2 x 61,41 eur, z režijného paušálu 7,63 eur a 7,41 eur, z 20% DPH, spolu vo výške 165,43 eur.

Odporcovi súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p..

Podľa § 11 ods. 3, 4, a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov vrátil navrhovateľovi súdny poplatok z návrhu, krátený o 6,63 eur zo sumy 61,50 eur.

Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň uplatnil trovy odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vyslovil názor, že vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenie má navyše v svojich radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, pričom v zmysle § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. združenie má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. S poukazom na iné rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave v obdobných veciach a dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z.z. navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadenými subjektmi, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavené a odborne kompetentné. Pred vstupom do iných konaní združenie nemá žiadne informácie o konaní, žiada o zaslanie žaloby a priznanie trov konania. Paušálny vstup združenia, zastúpeného advokátom do konania, v ktorom pre jeho vstup nebol žiaden dôvod iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Trovy konania vedľajšieho účastníka v prejednávanvej veci nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. na nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Z týchto dôvodov právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní je nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdiť. Nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľa o aplikácii § 150 ods. 1 O.s.p. na daný prípad. Podľa názoru vedľajšieho účastníka nemožno mať žiadne ilúzie o ušľachtilých pohnútkach navrhovateľa vo vzťahu k späťvzatiu žaloby, nakoľko navrhovateľ veľmi pragmaticky, v snahe nenavyšovať vo svoj neprospech trovy konania a zachrániť podstatnú časť zaplateného súdneho poplatku, berie žaloby späť na súdoch, kde združenie vstúpilo do spotrebiteľských konaní. S poukazom na článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach spotrebiteľských zmluvách vedľajší účastník je toho názoru, že v množstve súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že vzal návrh na začatie konania späť. Združenie má iba jedinú členku s právnickým vzdelaním, ktorá právnu prax nevykonáva. Navyše nemožno uprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom. Pokiaľ ide o štátnu podporu v zmysle zák. č. 250/2007 Z.z. realita je taká, že podpora štátu je skôr v rovine iluzórnej, než skutočnej. Vedľajší účastník má rovnako ako hlavný účastník v konaní právo na náhradu trov konania v úspešnom spore. A aj najnovšia rozsiahla judikatúra krajských súdov tomu nasvedčuje. Vedľajší účastník uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prejednávanej veci správne pri rozhodovaní o trovách konania súd prvého stupňa aplikoval ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keďže pre aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ a ani § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. neboli splnené zákonné podmienky.

V prejednávanej veci k späťvzatiu žaloby navrhovateľom nedošlo pre správanie sa odporkyne a navrhovateľ dôvod späťvzatia žaloby ani neuviedol. Z obsahu spisu nevyplýva, že by odporkyňa svojim správaním po podaní žaloby zapríčinila stav, kedy navrhovateľ bol nútený zobrať žalobu späť, teda zastavenie konania nezavinila.

K späťvzatiu žaloby došlo výlučne na základe rozhodnutia navrhovateľa a z obsahu spisu nie je preukázané, že by na toto rozhodnutie malo vplyv správanie sa odporkyne (zaplatenie pohľadávky) a nakoniec túto skutočnosť netvrdí ani sám navrhovateľ. Keďže otázka zavinenia zastavenia konania sa skúma výlučne z hľadiska procesného výsledku, v danom prípade z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil navrhovateľ, preto podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. vzniklo odporkyni, ale aj vedľajšiemu účastníkovi na jej strane právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi.

Správne postupoval súd prvého stupňa aj pri posudzovaní účelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom, keď uzavrel, že tieto boli účelne vynaložené.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V prípade, ak vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania, je povinnosťou súdu skúmať, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom je možné považovať za účelne vynaložené. Pre účelnosť trov platí, že trovy vynaložené účastníkom konania (vrátane vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, resp. procesná obrana proti tvrdenému nároku.

Vedľajší účastník, ktorý bol v konaní zastúpený advokátom uplatnil trovy právneho zastúpenia, ktoré pozostávali z odmeny za 2 úkony právnej pomoci, a to prevzatia a prípravy zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. (ďalej len vyhláška) a vyjadrenia zo dňa 21. 5.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky vo výške 2 x 61,41 eur, 2 x režijný paušál 7,63 eur a 7,41 eur, 20 % DPH, spolu vo výške 165,43 eur.

Odvolací súd je rovnako ako súd prvého stupňa toho názoru, že trovy konania vedľajšieho účastníka možno považovať za účelne vynaložené na bránenie práva odporkyne cestou vedľajšieho účastníka, preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada za ich vykonanie.

Vedľajší účastník vstúpil do konania písomným oznámením zo dňa 20.12.2011, ktorá skutočnosť bola zo strany súdu oznámená právnemu zástupcovi navrhovateľa dňa 5.3.2012. Písomným vyjadrením zo dňa 21.5.2012 vedľajší účastník vzniesol námietku premičania, a toto vyjadrenie bolo doručené právnemu zástupcovi navrhovateľa dňa 21.6.2012. Písomným podaním zo dňa 2.7.2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 9.7.2012 navrhovateľ zobrať návrh späť a navrhol konanie zastaviť, bez uvedenia dôvodu.

Z obsahu spisu preto vyplýva, že k späťvzatiu žaloby navrhovateľom došlo po tom, ako zo strany vedľajšieho účastníka (vo vyjadrení k žalobe) bola vznesená námietka premlčania a po tom, ako mu toto podanie bolo doručené. Aj napriek tomu, že navrhovateľ dôvod späťvzatia žaloby neuviedol, z obsahu spisu je zrejmé, že sa tak stalo po tom, ako mu bolo doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe, v ktorom vzniesol námietku premlčania.

S ohľadom na vyššie uvedené je odvolací súd toho právneho názoru, že trovy konania, vynaložené zo strany vedľajšieho účastníka (prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie k žalobe) sú účelne vynaloženými trovami konania, preto vedľajšiemu účastníkovi patrí ich náhrada. Uplatnené trovy konania boli totiž vynaložené v súvislosti s úkonmi, vykonanými v prospech odporkyne a v súvislosti s právnymi službami, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že vedľajší účastník nemá právo na právne zastúpenie, resp., že má konať v konaní sám bez nároku na náhradu trov právneho zastúpenia, tento návrh navrhovateľa nemá oporu v platnom procesnom práve.

Účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie (§ 18 prvá veta O.s.p.). Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 prvá veta O.s.p.). Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť (§ 25 ods. 1 O.s.p.).

Z tohto ustanovenia je možné jednoznačne vyvodiť, že vedľajší účastník, rovnako ako účastník konania má právo na zastúpenie advokátom. Toto právo mu patrí bez ohľadu na to, či niekto z jeho členov má právnické vzdelanie alebo nie. Právo na právnu pomoc vyplýva aj z článku 47 ods. 2 Ústavy SR.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne ako vecne správne potvrdil. Odvolaním nenapadnuté výroky súdu prvého stupňa o zastavení konania, o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku a výrok o trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a odporkyne zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní úspešný, preto vo vzťahu k neúspešnému navrhovateľovi mu patrí náhrada trov odvolacieho konania. Tie pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to odmeny za 1 úkon právnej služby, ktorým je vyjadrenie vedľajšieho účastníka k odvolaniu navrhovateľa, za ktorý podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky patrí odmena vo výške 1/2 hodnoty úkonu právnej služby, teda vo výške 30,71 eur, režijného paušálu vo výške 7,63 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a 20% DPH vo výške 7,67 eur. Celkovo trovy odvolacieho konania boli priznané vo výške 46,01 eur.

Odvolací súd preto zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania a tieto podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť k rukám jeho právneho zástupcu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.